

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4590

гр. София, 31.05.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в закрито заседание на 31.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

като разгледа дело номер **2944** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Постановление от 02.03.2023 година на Началника на отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което е обявено съществуването на трудово правоотношение между Д. Д. И. и Медицински център репродуктивно здраве“ ООД [населено място].

Жалбоподателят твърди, че постановлението е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Моли съда да постанови решение, с което да го отмени.

В писмена молба от 25.05.2023 година е обективизирано искане за спиране на изпълнението на заповедта. Твърди, че от изпълнението на заповедта ще настъпят значителни и труднопоправими вреди, тъй като въз основа на заповедта може да ангажирана административнонаказателната му отговорност с налагане на имуществена санкция. Съдът, за да се произнесе, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

С Постановление от 02.03.2023 година на Началник отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ е обявено съществуването на трудово правоотношение между Д. Д. И. и Медицински център репродуктивно здраве“ ООД [населено място].

Постановлението е издадено въз основа на извършени на 06.01.2023 година, 11.01.2023 година, 08.02.2023 година и 02.03.2023 година проверки, обективизирани в Протокол № ПР2300444/02.03.2023 година и приобщените Граждански договори № № 44/21.04.2021 година, 12/31.12.2021 година и 6/30.12.2022 година, от които е видно, че жалбоподателят е възложил на Д. Д. И. поддръжката на дворните, зелените,

градинските и тротоарни площи, прилежащи към сграда, наета от възложителя, в това число поддържане на тревния килим, декоративните растения, почистване на външни площи от текущо замърсяване и сняг срещу определено възнаграждение за периода от 22.04. – 31.12.2021 година, 04.01.2022 – 31.12.2022 година и 01.01.2023 – 31.12.2023 година.

Постановлението е връчено редовно на жалбоподателя на 02.03.2023 година, поради което подадената на 16.03.2023 година жалба, като подадена от адресата на акта и в срока по 405а, ал. 7 от Кодекса на труда, е допустима за разглеждане.

Оспореното постановление подлежи на предварително изпълнение, без да е необходимо от административния орган да обосновава наличието на някоя от материалноправните предпоставки на чл. 60, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, арт. чл. 405а, ал. 7 от кодекса на труда. По този начин законодателят е предвидил изключение от общото правило, въведено в чл. 166, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, че оспорването спира изпълнението. Презумираше е наличието на важни държавни и обществени интереси, които трябва да бъдат защитени чрез незабавното изпълнение на издадения административен акт. Наред с това не е посочил предпоставки и условия, при наличието на които съдът може да упражни правомощието си, като спре изпълнението, допуснато по силата на закона, поради което е приложима разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от Административнопроцесуалния. Съобразно посочената разпоредба такива са случаите, при които предварителното изпълнение би причинило на оспорвания значителни или трудно поправими вреди. Само те могат да противостоят на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал със закон предварително изпълнение.

В случая жалбоподателят е изложил, че въз основа на постановлението може да бъде ангажирана административнонаказателната му отговорност за извършено/и административно/и нарушение/я по чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда.

Съдът намира, че административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не възниква като последица от изпълнението на оспореното постановление. Единствената пряка последица от изпълнението му е сключването на трудов договор. Отговорността по чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда може да бъде ангажирана, както за това, че не е сключен писмен трудов договор, така и че работникът е допуснат да изпълнява трудови дейности, в различни хипотези.

Твърденията за незаконосъобразност на постановлението не подлежат на проверка в това производство, тъй като вероятната незаконосъобразност на постановлението не е основание за спиране на изпълнението по чл. 166, вр. чл. 60 от Административнопроцесуалния кодекс.

Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на изпълнението на заповедта следва да се остави без уважение.

Водим от горното съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място], ЕИК[ЕИК], за спиране на изпълнението на Постановление от 02.03.2023 година на Началника на отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност“ към

Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което е обявено съществуването на трудово правоотношение между Д. Д. И. и Медицински център репродуктивно здраве“ ООД [населено място].

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-мо дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ :